Написав Діана Парипа
Вівторок, 05 травня 2015, 06:11

МАМО, ПРОБАЧ…

Мамо, пробач… Не цінила, мабуть, твої сльози,
Ночі безсонні, переживання і біль…
Мамо, пробач! Ти для мене, повір, найдорожча,
Кожен мій промах, невдача – то смуток є твій.

Де б не носили життєві стежки і дороги,
Скільки б помилок мені не зробити в житті,
Бачу тебе, на колінах, благаєш у Бога,
Щоб охороною був Він для мене всі дні.

Ти завжди поруч. Тебе не потрібно просити,
Ти йдеш попереду, шлях прокладаючи мій.
Скільки колючок моїх в тебе в серці забито…
Скільки розбитих твоїх сподівань і надій…

Мамо, пробач… Скільки буду я жити в цім світі,
Скільки б крутих поворотів мені не пройти,
Ти наче сонце для мене, що гріє і світить,
Ти - тиха гавань і захист від бурі, біди.

Мамо, пробач. Ти світи мені далі в темряві,
Бо по тунелі життя я одна не пройду.
Бачу тебе… Твої очі, твій погляд ласкавий…
Дякую, мамо, за кожну пролиту сльозу…

01.08.2014